

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	8Sžf/74/2012
Identifikačné číslo spisu:	1011201902
Dátum vydania rozhodnutia:	21.11.2013
Meno a priezvisko:	CSc., JUDr. Eva Babiaková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2013:1011201902.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: UNIPARTNER, s.r.o., so sídlom Lazaretská 15, 811 08 Bratislava, IČO: 35 824 298, právne zastúpený JUDr. Romanom Hajdučíkom, advokátom so sídlom AK Ľ. Fullu 3, 841 05 Bratislava, proti žalovanému: Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky, so sídlom Lazovná 63, Banská Bystrica, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného zo dňa 14. septembra 2011 č. I/222/17348-92098/2011/992692-r, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave č. k. 3S 238/2011-50 zo dňa 25. septembra 2012, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Bratislave č. k. 3S 238/2011-50 zo dňa 25. septembra 2012 z r u š u j e a v e c v r a c i a súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Odôvodnenie

Napadnutým uznesením Krajský súd v Bratislave (ďalej ako „krajský súd“ alebo „súd prvého stupňa“) zastavil podľa § 250d ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len ako „OSP“) konanie, v rámci ktorého sa žalobca domáhal zrušenia rozhodnutia žalovaného, ktorým bola potvrdená daňová exekučná výzva Daňového úradu Bratislava I č. 600/340/128524/11/Byr z 30. mája 2011.

Krajský súd v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že daňovú exekučnú výzvu treba chápať ako procesný úkon, ktorým sa upravuje vedenie exekučného konania a nie je základným rozhodnutím pre daňové exekučné konanie. Exekučným titulom a podkladom pre vydanie exekučnej výzvy sú právoplatné a vykonateľné platobné výmery alebo iné rozhodnutia, ktorým sa vyrúbuje daň, penále a ktoré sa následne po vzniku daňového nedoplatku stávajú základom pre daňové exekučné konania.

Na základe uvedeného dospel krajský súd k záveru, že vzhľadom na charakter rozhodnutia, akým daňová exekučná výzva je, bolo potrebné v zmysle ustanovenia § 250d ods. 3 veta prvá OSP konanie o žalobe proti rozhodnutiu žalovaného zastaviť.

Proti uzneseniu krajského súdu podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie, navrhujúc odvolaciemu súdu, aby napadnuté uznesenie zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Ako dôvod uviedol, že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 písm.

f/ OSP) a tiež, že bol neúplne zistený skutkový stav veci pretože súd nevykonával navrhnuté dôkazy (§ 221 ods. 1 písm. h/ OSP).

Žalobca uviedol, že k vecnej stránke žaloby, že nemal nedoplatok na DPH, a teda nemal motiváciu daňové priznanie nepodať. Podanie daňových priznaní preukázal predložením originálov poštových podacích lístkov a kópiami daňových priznaní a napriek tomu mu bola uložená pokuta 1659,69 Eur. Žalobca ďalej uviedol, že prvým dokumentom doručeným mu v predmetnej veci bola až daňová exekučná výzva odoslaná dňa 7. februára 2011 na pôvodne smerovacie číslo 820 07.

Žalovaný v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalobcu uviedol, že exekučné konanie je právnym dôsledkom nesplnenia daňovej povinnosti žalobcom dobrovoľným spôsobom. Napadnuté rozhodnutie ako aj rozhodnutie správcu dane bolo vydané na základe procesnej právnej normy, konkrétne podľa § 73 a nasl. zákona č. 511/1992 Zb. o správe daní. Poukázal na rozhodnutie, ktorým správca dane vyrúbil žalobcovi pokutu za nepodanie daňového priznania za mesiac jún 2010 na DPH a to rozhodnutím 600/232/241419/10/BaLL z 24. novembra 2010. Z vyššie uvedených dôvodov navrhuje, aby odvolací súd uznesenie Krajského súdu v Bratislave č. k. 3S 238/2011-50 zo 25. septembra 2012 ako vecne správne potvrdil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj ako „najvyšší súd“) ako odvolací súd (§ 10 ods. 2 OSP) preskúmal napadnuté uznesenie ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, v rozsahu a medziach podaného odvolania (§ 246c ods. 1 veta prvá a § 212 ods. 1 OSP), odvolanie prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je dôvodné.

Z podkladov súdneho spisu je zrejmé, že žalobca sa svojou žalobou domáhal preskúmania zákonnosti v záhlaví uvedeného rozhodnutia žalovaného, ktorým tento potvrdil daňovú exekučnú výzvu Daňového úradu Bratislava I vydanú podľa § 76 ods. 2 zákona č. 511/1992 Zb.

Exekučnou výzvou č. 600/340/128524/11/Byr zo dňa 30. mája 2011 správca dane oznámil žalobcovi, že na podklade exekučného titulu začal dňa 20. mája 2011 daňové exekučné konanie vydaním rozhodnutia č. 600/340/120259/2011/Byr na vymożenie daňového nedoplatku vo výške 1659,69 €. Exekučným titulom je vykonateľný výkaz daňových nedoplatkov Daňového úradu Bratislava I. č. 600/232/30332/2011/BaLL zostavený z údajov evidencie daní žalobcu ku dňu 8. februára 2011. Správca dane vyzval žalobcu, aby v lehote 8 dní odo dňa doručenia daňovej exekučnej výzvy zaplatil daňový nedoplatok, upozornil ho, že ak daňový nedoplatok nebude zaplatený v lehote určenej správcom dane, vykoná daňovú exekúciu vydaním daňového exekučného príkazu na prikázanie pohľadávky z účtu vedeného v banke a zakázal žalobcovi nakladať s peňažnými prostriedkami na všetkých účtoch až do výšky daňového nedoplatku.

Podľa § 250ja ods. 7 OSP, ak Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhoduje ako odvolací súd v obdobnej veci, aká už bola predmetom konania pred odvolacím súdom, môže v odôvodnení poukázať už len na podobné rozhodnutie, ktorého celý text v odôvodnení uvedie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky zistil, že v konaní vedenom pod sp. zn. 3Sžf/77/2012 bola na tomto súde prejednaná a rozhodnutá obdobná vec pojednávajúca o právnej otázke, a to či daňová exekučná výzva a rozhodnutie odvolacieho orgánu o jej potvrdení sú spôsobilým predmetom prieskumu zákonnosti (§ 244 ods. 3 OSP).

V odôvodnení uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Sžf/77/2012 je uvedené nasledovné :

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní žalobcu (§ 246c ods. 1 veta prvá O.s.p., § 212 ods. 1 O.s.p.) a podľa § 250ja ods. 3 druhá veta O.s.p. v spojení s § 221 ods. 1 písm. f/ O.s.p. napadnuté uznesenie zrušil a podľa § 221 ods. 2 O.s.p. vrátil vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Preskúmaním vecí najvyšší súd zistil, že žalobca sa žalobou zo dňa 16.04.2012, doručenou krajskému súdu dňa 18.04.2012, domáhal preskúmania a zrušenia zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 1040505/148/2012/5081 zo dňa 23.01.2012, ktorým žalovaný potvrdil daňovú exekučnú výzvu Daňového úradu Kráľovský Chlmec č. 738/320/294-24958/11/Rem zo dňa 07.10.2011.

Exekučnou výzvou č. 738/320/294-24958/Rem zo dňa 07.10.2011 správca dane oznámil žalobcovi, že na podklade exekučného titulu začal dňa 07.09.2011 daňové exekučné konanie vydaním rozhodnutia č. 738/320/294-22041/11/Rem zo dňa 07.09.2011 na vymoženie daňového nedoplatku vo výške 3000 €. Exekučným titulom je vykonateľný výkaz daňových nedoplatkov Daňového úradu Kráľovský Chlmec č. 738/230/20064/11/Kaš zostavený z údajov evidencie daní žalobcu ku dňu 09.08.2011. Správca dane vyzval žalobcu, aby v lehote 8 dní odo dňa doručenia daňovej exekučnej výzvy zaplatil daňový nedoplatok, upozornil ho, že ak daňový nedoplatok nebude zaplatený v lehote určenej správcom dane, vykoná daňovú exekúciu vydaním daňového exekučného príkazu na prikázanie pohľadávky z účtu vedeného v banke a zakázal žalobcovi nakladať s peňažnými prostriedkami na všetkých účtoch až do výšky daňového nedoplatku.

V súdnom konaní sa vyskytla zásadná právna otázka, či daňová exekučná výzva a rozhodnutie odvolacieho orgánu o jej potvrdení sú spôsobilým predmetom prieskumu zákonnosti - rozhodnutím v zmysle § 244 ods. 3 O.s.p.

Podľa § 244 ods. 2 O.s.p. v správnom súdnictve preskúmajú sudy zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov štátnej správy, orgánov územnej samosprávy, ako aj orgánov záujmovej samosprávy a ďalších právnických osôb, ako aj fyzických osôb, pokiaľ im zákon zveruje rozhodovanie o právach a povinnostiach fyzických a právnických osôb v oblasti verejnej správy (ďalej len "rozhodnutie správneho orgánu").

Podľa § 244 ods. 3 O.s.p. rozhodnutiami správnych orgánov sa rozumejú rozhodnutia vydané nimi v správnom konaní, ako aj ďalšie rozhodnutia, ktoré zakladajú, menia alebo zrušujú oprávnenia a povinnosti fyzických alebo právnických osôb, alebo ktorými môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzických osôb alebo právnických osôb priamo dotknuté. Postupom správneho orgánu sa rozumie aj jeho nečinnosť.

Daňové exekučné konanie je vykonávacím konaním, v ktorom sa vymáha daňový nedoplatok resp. iné peňažné plnenie uložené rozhodnutím v daňovom konaní. Rozhodnutiami preskúmateľnými podľa druhej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku sú rozhodnutia vydané v daňovom konaní, v ktorom sa rozhoduje o právach a povinnostiach daňových subjektov. Jednotlivé úkony správcu dane v štádiu daňového exekučného konania v zásade nie je možné kvalifikovať ako rozhodnutia v zmysle § 244 ods. 3 O.s.p., pretože tieto úkony smerujú k vykonaniu právoplatného exekučného titulu, ktorý zakladá povinnosť daňového subjektu zaplatiť vyrubenú sumu. Z tejto zásady však existujú výnimky, s ktorými počíta zákon č. 511/1992 Zb. o správe daní ako s preskúmateľnými okolnosťami i počas exekučného konania, to v odvolacom daňovom konaní. Na tieto výnimky sa vzťahuje koncentračná zásada.

Podľa § 76 ods. 5 zák. č. 511/1992 Zb. o správe daní a poplatkov v znení neskorších predpisov do 15 dní odo dňa doručenia daňovej exekučnej výzvy môže daňový dlžník podať u správcu dane odvolanie, ak

- a) nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného daňového nedoplatku alebo bránia jeho vymáhateľnosti,
- b) sú iné dôvody, pre ktoré je daňová exekúcia neprípustná.

Odvolanie musí byť odôvodnené, pričom na neskôr uplatnené dôvody sa neprihliada. Odvolanie má odkladný účinok. Na rozhodovanie o odvolaní sa vzťahujú ustanovenia § 46 až 48.

Najvyšší súd preto dospel k záveru, že daňová exekučná výzva podlieha v obmedzenom rozsahu súdnemu prieskumu zákonnosti. Jej zákonnosť možno preskúmať iba v rozsahu dôvodov podľa § 76

ods. 5 písm. a/ a b/ zák. č. 511/1992 Zb., pričom podľa názoru najvyššieho súdu ide o také okolnosti, ktoré nastali po nadobudnutí právoplatnosti exekučného titulu. Opačný výklad by viedol k duplicitnej možnosti súdneho prieskumu zákonnosti exekučného titulu i v štádiu exekučného konania, čo je v rozpore s princípom subsidiarity, ktorý pri prechode do ďalšej úrovne právnej ochrany (§ 247 ods. 2 O.s.p.), počíta s vyčerpaním právneho prostriedku nápravy v predchádzajúcom štádiu.

Z obsahu spisu mal odvolací súd osvedčené, že žalobca nevyčerpal možnosť súdneho prieskumu zákonnosti exekučného titulu a jeho dôvody v štádiu exekučného konania sa týkajú práve exekučného titulu. Túto skutočnosť v ďalšom konaní preverí súd prvého stupňa. Pri prieskume zákonnosti daňovej exekučnej výzvy súdom sa prísne uplatňuje koncentračná zásada .

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol pomerom hlasov členov senátu 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov).

Najvyšší súd stotožniac sa v plnom rozsahu s vyššie uvedeným odôvodnením, postupom podľa § 250ja ods. 3 veta druhá v spojení s § 221 ods. 1 písm. f/ OSP napadnuté uznesenie krajského súdu zrušil a podľa § 221 ods. 2 OSP vrátil vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Podľa § 226 OSP ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, je súd prvého stupňa viazaný právnym názorom odvolacieho súdu.

O náhrade trov konania rozhodne súd prvého stupňa v novom rozhodnutí o veci (§ 224 ods. 3 OSP).

Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.